

Vi er altså totalt enige med regeringen i, at der bør kunne ske en forenkling, men når vi så kommer lidt ned i budgettet, ser det jo lidt sjovt ud, at budgettet bliver forøget med 50 mio. kr. Hovedårsagen, kan vi se, er, at der til det, man kalder nærområderne, skal bruges 36 mio. kr. mere end i 1994.

Jeg vil godt spørge ministeren, hvordan man lige netop er kommet frem til 36 mio. kr. Der må have fundet en prioritering sted, men hvorfor er man så lige netop landet på det tal?

Til slut vil jeg lige nævne, at Fremskridtspartiets politik jo altid har været, at vi skulle nedprioritere den politiske og parlamentariske del af Nordisk Råd og satse mere på ministersamarbejdet, og jeg læser faktisk redegørelsen, som om det også er noget i den retning, regeringen har i sinde, nemlig at ministersamarbejdet og regeringssamarbejdet skal opprioriteres og det parlamentariske i hvert fald ikke øges. Hvis det er rigtigt forstået, er vi enige i det.

Så lige et spørgsmål til redegørelsen side 6, sidste afsnit, hvor der står:

»Vi vil også være meget opmærksomme på, at en del af Norden – Island, Færøerne og Grønland – under alle omstændigheder vil stå uden for EU-samarbejdet.«

Når man skriver sådan, kunne man faktisk godt, hvad skal vi sige, få det til, at regeringen tager det som en selvfølge, at det kun er Island, Færøerne og Grønland, der for fremtiden kommer til at stå uden for EU, og at man nærmest tager det for givet, at Finland, Norge og Sverige bliver en del af EU. Derfor vil jeg godt spørge ministeren, hvad regeringen så vil gøre, hvis det nu skulle gå sådan, at både Norge og Sverige sagde nej til medlemskab af EU.

I øjeblikket tror jeg faktisk, at det er det mest realistiske.

#### **Dorit Myltoft (RV):**

Tak for redegørelsen fra ministeren for nordisk samarbejde. Samtidig vil jeg her udtrykke et ønske om en konstruktiv session i Tromsø i næste uge.

Jeg vil også sige tak for redegørelsen om, hvordan Nordisk Råds rekommandationer er fulgt op. Det er godt at se, at arbejdet i Nordisk Råd følges op på det nationale plan, sådan som det er tænkt. Der tales ofte med stolthed i stemmen om den nordiske model, men tit er det jo bare en tom kliché, hvis man ikke gør sig indholdet klart.

Da vi sidste vinter havde en lignende forhandling som i dag forud for Nordisk Råds session i Stockholm, gav jeg et bud på et sådant indhold, og hvad det får af konsekvenser for det nordiske samarbejde.

Som konkrete eksempler i det forløbne halve år vil jeg gerne fremhæve to begivenheder, nemlig ligestillingsministrenes konference ved Nordisk Forum i Åbo i august i år og Nordens Folkelige Forsamling i slutningen af september her i København. Den arktiske konference kunne også nævnes.

Disse begivenheder kan betragtes som fornemme eksempler på, hvordan man i praksis kan udmønte en demokratiopfattelse, så begrebet folkestyre får en mening, nemlig samspillet og dialogen mellem det formelle demokratiske system, og hvad vi på dansk kalder Foreningsdanmark, men i andre sammenhænge kalder NGO eller det civile samfund.

Den erfaringsmængde, som er samlet i en sådan arbejdsform, bliver der hårdt brug for i de kommende år, for til den nordiske model hører også en nordisk forpligtelse af det internationale medansvar.

Det er jo sådan, at uanset hvordan resultatet af folkeafstemningerne i Sverige og Norge bliver, er der fortsat et sår ned gennem Europa, som skal heles. Der forestår fortsat et oprydning- og opbygningsarbejde i Østeuropa. Der er fortsat mennesker, som flygter, der er fortsat voldsomme problemer med den internationale narkohandel, der er fortsat mennesker, der udsættes for krænkelser og ydmygelser, uanset at menneskerettighederne er tiltrådt som universel værdinorm.

Sulten er stadig et globalt problem. FN vil i stigende grad blive inddraget i konflikter i verdens brændpunkter.

For Det Radikale Venstre er det nordiske samarbejde karakteriseret ved det stik modsatte af protektionisme, snævert selvtilstrækkelighed og væren sig selv nok. For Det Radikale Venstre er det nordiske samarbejde en geografisk og kulturel basis med en egenværdi, men også præget af udsyn. De synspunkter ønsker vi skal være gældende, når vi kender resultatet af folkeafstemningerne og formen for det fremtidige samarbejde skal findes.

Jeg vil fremhæve, at der på sessionen i Tromsø skal drøftes en handlingsplan for ligestillingsarbejdet. Ud over at være et udmærket redskab i det nordiske ligestillingsarbejde kan denne plan være en brik i planlægningen af kvinde-